

Sorrig og glæde

*Sorrig og glæde de vandre til hobe,
lykke, ulykke de gange på rad,
medgang og modgang hinanden tilråbe,
solskin og skyer de følges og ad;
jorderigs guld
er prægtigst muld,
Himlen er ene af salighed fuld.*

DDS 41

Sorg og glæde hører menneskelivet til. Sådan oplevede Kingo livet. Og sådan erfarer vi andre det også. Livet indebærer medgang og modgang. Der er solskin og skyer. Mod sætningerne følges arm i arm. Sådan er livet – og livet med Gud. Sådan også i Israelsmissionen.

Der er meget at glæde sig over i Israelsmissionen. De unge er på vej frem. De har visioner. De vil ikke bare snakke om Israelsoplevelser, men har et missionsperspektiv for deres arbejde. Om alt går som bestyrelsen for Israelsmissionens Unge har planlagt, bliver 1999 året hvor de får deres egen ungdomssekretær.

Den kommende præst i Jerusalem, Jan Mortensen, er på plads som afløser for Jens Arne Skjøtt ved udgangen af juni måned. Bodil F. Skjøtt fortsætter sit engagement på Caspari Centret i Jerusalem, men med bopæl i Danmark. Hun vil fortsat have ansvaret for at det internationale tidskrift Mishkan kommer ud til tiden, og skal også fortsat stå for Caspari Centrets kursusvirksomhed for udlændinge mv.

Volontørerne – både dem i Jerusalem og dem på Ebenezer-hjemmet i Haifa – får gode karakterer af både Jerusalem-præsten og lederen af Ebenezer-hjemmet. Også det kan vi glæde os over!

Og ikke mindst kan vi glæ-

de os over vore trofaste venner og deres gavmildhed. Økonomisk set så det meget sort ud i oktober måned. Regnskabsåret 1998 vil vise et underskud, men – for at sige det på godt jysk – det kunne have været meget værre. De mange hundrede indbetalinger – store og små – fra Israelsmissionens venner i de sidste måneder af 1998 er med til at vi kan komme ud af regnskabsåret 1998 med et underskud som vi kan leve med.

Naturligvis kan vi ikke altid leve med et underskud. Derfor har Israelsmissionens landsstyre med beklagelse måtte opsiges landssekretær Evald Kjær Knudsen. Ikke fordi vi har været utilfredse med hans arbejde, men fordi vi må finde besparelser på den administrative side af vort arbejde. Evald Kjær Knudsen fortsætter som landssekretær indtil udgangen af marts måned, hvorefter han bliver deltidsansat medarbejder. Mere herom på side 2.

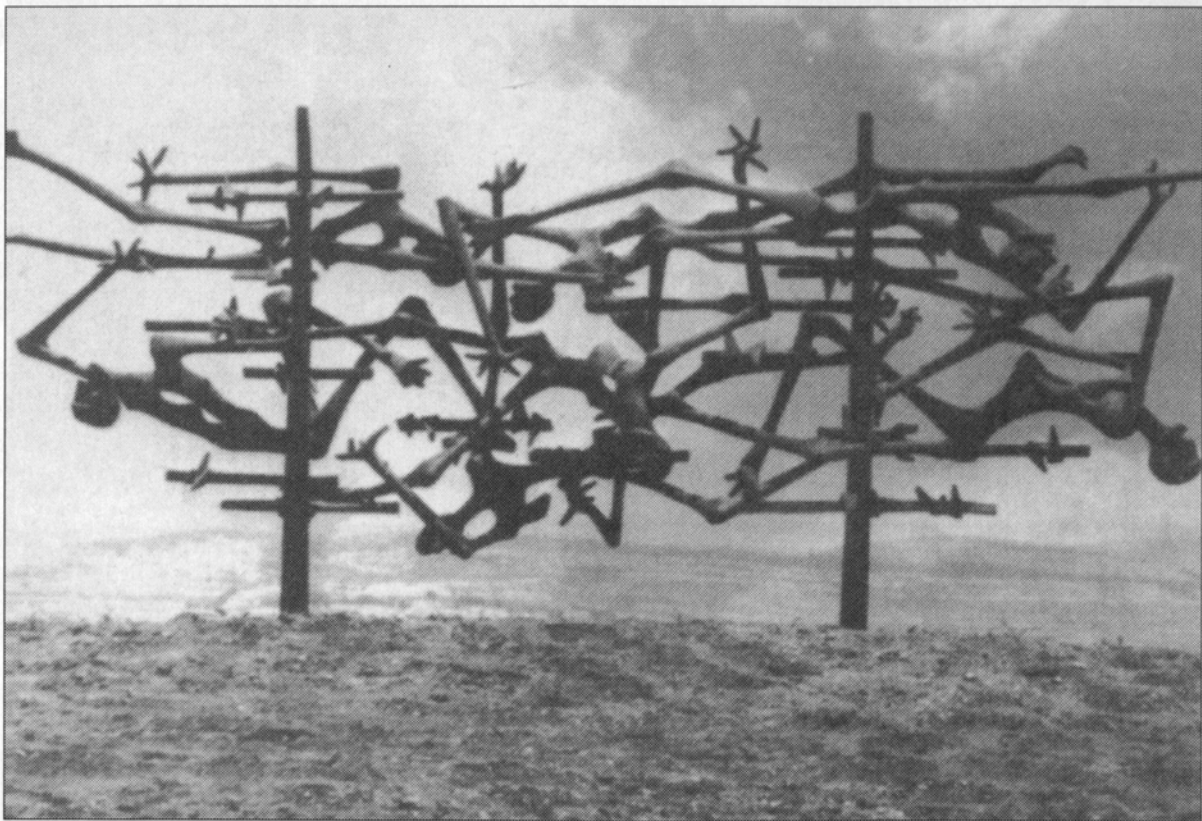
Som formand takker jeg for støtte og opbakning af Israelsmissionen i det forløbne år. Jeg ved at Israelsmissionen ikke skal gå længere end dens venner tillader det.

På forhånd tak for støtte, opbakning og forbøn for vore udsendinge også i året der ligger foran os.

Godt nytår i Jesu navn!

Kai Kjær-Hansen

Dansk Center for Holocaust- og Folkemordsstudier

Yad Vashem i Jerusalem er et center for Holocaust-studier. Mest kendt er det for sit Holocaust-museum.

På finansloven for 1999 er der afsat tre millioner kroner til etablering og drift af Dansk Center for Holocaust- og Folkemordsstudier. For de følgende tre år er der yderligere afsat fem millioner kroner om året. Driften skal endvidere finansieres via supplerende midler fra fonde og private.

Bag oprettelsen af det nye center står en idégruppe som bl.a. tæller forhenværende overrabbiner Bent Melchior og sociologen og forfatteren Jacques Blum, der er formand for Det Mosaiske Troesamfund i Danmark, samt Peter Duetoft, Centrumdemokraternes gruppeformand og formand for Fællesorganisationen for Israel. Til Kristeligt Dagblad fortæller Duetoft at han forestiller sig at det nye center skal fungere i et tæt samarbejde med tilsvarende centre i Israel, USA, Tyskland og Sverige.

Centret skal ikke alene beskæftige sig med Holocaust men også med andre folkemord og dermed bidrage til forståelsen af de fællestræk der er for folkemordene.

Centret vil indsamle dokumentation i form af øjenvidneberetninger fra Holocaust til bevarelse for eftertiden. Det er på høje tid at gøre det da mange af de danske jøder og modstandsfolk der var i kz-lejre under Anden verdenskrig, er ved at være højt oppe i årene. I USA er filminstruktøren Steven Spielberg i gang med videodokumentation så øjenvidneberetningerne ikke kun findes på skrift, men også på film. Centret vil udarbejde undervisningsmateriale til skoler og seminarier.

Duetoft mener også at det

er på høje tid at gøre en indsats på Internettet. Der findes mange hjemmesider hvor det fx påstås at der ikke fandtes gaskamre i nazisternes kz-lejre, og hvor benægttere af Holocaust propagerer deres ideer. Til Kristeligt Dagblad siger han:

– Når man kikker på debatten i USA og andre lande, er det helt klart, at benægtelsen af Holocaust har skiftet karakter. I slutningen af 1940'erne og begyndelsen af 50'erne gik den på, at Holocaust ikke var så slem og formålet var at rensvaske Tyskland, så man kunne blive ligestillet med verdenssamfundet igen. I dag handler det for nynazisterne om, at hvis man kan få vasket Holocaust af nazismen, kan den blive en politisk ideologi som for eksempel kommunisme og trotskisme. Den hvidvaskning må jeg reagere imod.

Som Centrumdemokrat tilhører Peter Duetoft et parti der er blevet skældt ud for at være et »jødeparti«. Ofte har han blevet ringet op af personer der skrider »jødeelsker« i telefonen. Mordtrusler har han også været udsat for. Herom siger han:

– Nogle af dem er racistiske

eller gale. Men der findes også mennesker, der dybt i deres sjæl tror, at jøder snyder og bedrager og ikke er til at stole på. Den værste faktor i århundreder var den kristne kirke, der har været et frygteligt instrument for antisemitismen med sine kætterbrændinger, tvangsdøb af jøder og beskyldninger om, at jøderne slog Jesus, der selv var jøde, ihjel. Det har sat sig nogle spor, og selv om verden i dag er oplyst, dukker jødehadet alligevel op engang imellem.

Om sit eget ståsted udtaler Duetoft:

– Jeg føler mig som kristen og lever efter budet om næstekærlighed. Forfølgelse, tortur og folkemord er en overtrædelse af det bud. Derfor er ideologien bag Dansk Center for Holocaust- og Folkemordsstudier, at mennesker overalt i verden ikke skal behandles så rædselsfuldt.

At Danmark omsider for et sådant center, kan man kun glæde sig over. Også fra Israelsmissionens side hilser vi centret velkommen og ser frem til at det kommer i gang med dette vigtige arbejde.

Kai Kjær-Hansen
(Kilde: KD, 16.12.98)

Opdatering

Antimission og »pogromer« i Israel

Ordet pogrom bruges almindeligvis om kristnes forfølgelse af jøder. I de sidste måneder af sidste år blev det i Israel brugt af jøder om jøders angreb på kristne og messianske jøder. Det skriver Kai Kjær-Hansen om i denne kronik.

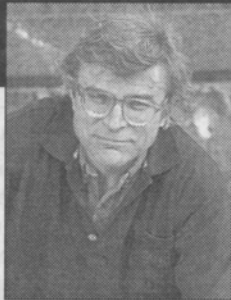
Når spørgsmålet drejer sig om antimission i Israel, er det vigtigt at slå fast at det ikke er hele Israel der bruger hårdhændede metoder for at sprede skræk blandt messianske jøder eller fremmede missionærer. Og når man taler om grupper af ultraortodokse jøder der bruger tvivlsomme metoder mod kristen mission, er det tilsvarende vigtigt at slå

fast at det ikke er alle ultraortodokse jøder der gør det. Og når ordet »pogrom« nævnes, skal det understreges at i forhold til de pogromer kristne har påført jøderne gennem århundrederne, er de »pogromer«, man taler om i Israel i dag af langt mildere karakter.

Pogrom er egentlig et russisk ord som betyder ødelæggelse. Almindeligvis bruges

det om jødeforfølgelse. Bemærkelsesværdigt er det at i de sidste to måneder af 1998 blev det i Israel brugt af jøder mod andre jøder som havde angrebet eller demonstreret mod kristne og messianske jøder.

Den 11. november trængte en hundredtallig skare af ultraortodokse jøder fra Mea Shearim-kvarteret i Jerusa-

lem ind i en lejlighed der var lejet og beboet af tre kristne kvinder fra Svejts. Møblerne blev smadret, og der blev stukket ild på lejligheden. Anklagen lød på at de tre kvinder forsøgte at lokke jødisk ungdom over til den kristne tro. I en opfølgning af denne sag i israelsk TV blev ordet »pogrom« brugt.

Et par uger senere kastede dusinvis af unge Habad-jøder sten mod et amerikansk immigrant-ægtepar som de anklagede for at få jøder til at omvende sig til kristendommen. Dette fandt sted i Kiryat Malachi, som ligger mellem Beersheba og Tel Aviv.

Lørdag den 28. november samledes i hundredvis af ultraortodokse jøder foran en messiansk menighed i Beersheba. Politiets talsmand anslår at der var mere end 500 demonstranter, mens en af hovedmændene bag demon-

strationen udtaler til *Jerusalem Post* at omkring tusind mennesker var mødt frem. De var dagen før gennem det ultraortodokse parti *Shas'* lokale radio blevet opfordret til at møde frem. Rygtet lod vide at man i den messianske menighed havde planlagt dåb af jødiske børn. Uden for lokalet til den messianske menighed blev der råbt og skreget og kastet med sten mens nogle forsøgte at trænge ind i bygningen.

Til *Jerusalem Post* siger Yitzak Saban, byrådsmedlem for *Shas* og deltager i demonstrationen: »Da vi kom derhen, så vi en masse børn, og de kristne forsøgte at døbe dem, men vi standsede dem.«

Avisens reporter fortsætter dog meget sigende sin artikel med følgende:

»Adspurgt om han virkelig havde overværet forsøg på at døbe jødiske børn, svarede

Saban: Jeg kunne ikke se særlig meget. Det skete alt sammen inde bag murene. Jeg ved ikke hvordan en dåb foregår, men vi hørte at de ville til at gøre det. Der var en masse oplysninger i omløb – det gik fra mund til mund.»

Finnen Olavi Syvänto, en af menighedens ældste, som er født og opvokset i Israel, benægter at man stod over for at skulle døbe jødiske børn. Menigheden, som har et baptistisk dåbssyn, døber slet ikke børn! Han fortæller til *Jerusalem Post* at der i menigheden almindeligvis kommer 100 til gudstjeneste lørdag formiddag. Disse mennesker er messianske jøder og deres børn, rumænske gæstearbejdere samt udenlandske kristne studenter der studerer ved Ben Gurion Universitetet.

Olavi Syvänto nåede ikke selv ind i menighedsbygningen den pågældende sabbat.

Da han ankom, havde demonstrationerne blokeret indgang til bygningen. Han havde et kamera med sig og begyndte at tage billeder. Men han kom hurtigt ind i bilen igen da demonstranter begyndte at kaste med sten mod ham. Da han kørte bort, fortsatte man med at kaste med sten mod bilen.

Det er ikke første gang Syvänto oplever chikane i Beersheba. Han arbejder i en bibelbutik i byen og fortæller at den blev sat ild til den for fire år siden. I løbet af de sidste 10 år er bibelbutikkens vinduer blevet smadret. Politiet har efterforsket sagen, men så vidt Syvänto ved, er der aldrig nogen der er blevet sigtet for det. En talsmand for politiet udtaler om ildspåsættelsen for fire år siden: »Vi tager os af tusindvis af sager. De bliver nødt til at give mig sagsnummeret.«

Mens bagmændene bag demonstrationen kalder den »fredelig«, udtaler formanden for Det Forende Kristne Råd i

Israel sig i skarpe vendinger. Charles Kopp siger at kristne og andre har ret til at holde gudstjeneste i fred uden at skulle frygte angreb. Han bemærker at politiet i mange lande bevogter synagogerne hvis man frygter angreb. »Hvis det var en synagoge i Lincoln, Nebraska, ville politiet blive der indtil de fangede gerningsmændene. Her i landet er vi et lille mindretal, men vi

ønsker samme rettigheder som andre,« siger Charles Kopp.

Mest bemærkelsesværdig er

måske nogle udtalelser som kommer fra Natan Aridan, en universitetslærer fra Ben Gurion Universitetet i Beersheba, som tilfældigvis overværede demonstrationen. Til *Jerusalem Post* udtaler han: »Jeg var vidne til en pogrom; der findes ikke noget andet ord for det.« Han fortæller at han kom gående med sin familie da han så en stor skare ultraortodokse jøde belejre huset og

kaste med sten og råbe smædeord. Han forsøgte at tale dem til rette og mindede dem om det de gjorde, lignede det som hans bedstefar havde været udsat for i Østeuropa; men han fik at vide at hvis han var en rigtig jøde, ville han slutte sig til dem og angribe dem der befandt sig inde i bygningen.

»Dette var ikke en demonstration; det var en pøbel,« siger universitetslæreren og tilføjer: »Jeg har ingen sympati for messianske jøder; jeg er faktisk utryg ved dem.«

Sympati eller ej, så mener Natan Aridan at han overværede en pogrom.

Og pogrom eller ej, så fortsætter vi med at gøre sådanne episoder kendt for dermed at støtte messianske jøder i Israel.

De har brug for vores forbøn så de ikke mister frimodigheden.